

4. Кашуба В. О., Хмельницька І.В., Юхно Ю.О. Застосування сучасних інформаційних технологій у період проведення та завершення спортивних змагань. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві* : Зб. наук. пр. Волин. нац. університету ім. Лесі Українки. Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2012. № 1 (7). С. 119–126.
5. Сущенко А. В. Інформаційно-комунікаційні технології і засоби навчання в професійній підготовці майбутніх фахівців фізичного виховання і спорту *Вісник Запорізького національного університету* : *Фізичне виховання та спорт* : зб. наук. пр. Запоріз. нац. ун-т. Запоріжжя : Вид-во ЗНУ. 2012. № 1(7). С. 104–111.

УДК 37 (35.074.5)

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ОСВІТИ З НАУКОЮ В ВИЩІЙ ШКОЛІ

*Палюх В.В., ад'юнкт навчально-науково-виробничого центру,
Національний університет цивільного захисту України*

Здійснюваний в Україні перехід до інформаційного суспільства, заснованого на виробництві, поширенні й споживанні інформації, викликає значні зміни в сфері організації взаємодії освіти і науки у вищому навчальному закладі. Збільшення обсягів інформації, що надходить в органи управління освітою і безпосередньо до керівників вузів, ускладнення вирішення ними завдань, необхідність обліку великої кількості взаємозалежних факторів і швидко мінливої обстановки постійно

вимагають застосування більш перспективних комп'ютерних технологій у процесі прийняття рішень.

Важливу роль у підвищенні ефективності взаємодії освіта-наука здобувають інформаційні системи підтримки прийняття рішень, і в цьому зв'язку, зростає актуальність створення системи інформаційного забезпечення такої взаємодії.

Під інформаційним забезпеченням взаємодії освіта-наука розуміємо сучасне надання особам, що ухвалюють рішення в галузі організації, управління й технологій, що вичерпує достовірну інформацію про стан керованих об'єктів, внутрішнього й зовнішнього середовища функціонування освітньої й науково-дослідної підсистем системи управління вищого навчального закладу.

Основне призначення інформаційного забезпечення взаємодії освіти з вузівською наукою - здійснити таку організацію отримання інформації, яка відповідала б усім вимогам користувачів, а також умовам автоматизованих технологій. Схема організації інформаційного забезпечення взаємодії освіти і науки у вищому навчальному закладі являє собою складний структурований процес (рисунок 1).

Інформаційність у сучасних умовах не рідко виступає синонімом організованості. У цьому контексті інформаційне забезпечення взаємодії освіта-наука як інструмент оптимізації повинна виконуватись умова, коли витрати на поліпшення інформаційного забезпечення й інформованості учасників освітньої й науково-дослідницької діяльності вузу виявляться менше, ніж вигреш від їх більш ефективного обміну. У якості основної переваги побудови системи інформаційного забезпечення взаємодії виступає підвищення якості освіти у вищому навчальному закладі.

Рисунок 1 - Схема організації інформаційного забезпечення взаємодії освіти і науки у вищому навчальному закладі

На мій погляд, модель організації інформаційного забезпечення взаємодії освіти і науки у вузі повинна будуватися на наступних принципах:

системної організації, спрямованої на узгодження цілей і завдань функціонування й розвитку інформаційного забезпечення із основною метою вищого навчального закладу;

ієрархічності, яка полягає в сполученні функцій і завдань керівництва інформаційними потоками на всіх рівнях: академічна група, курс, факультет, кафедра, ректорат, забезпечуючи єдність цілей, засобів і інструментів керівництва вищим навчальним закладом;

інтерактивності, що полягає в залученні всіх доцільних форм організації, технологій, освітніх програм, програмних продуктів, що забезпечують інноваційний і конкурентоспроможний характер управління інформаційними потоками;

технологічності, що припускає застосування економічно ефективних і доступних для користувача інформаційних технологій.

Досить очевидна актуальність організаційних, методологічних і системних проблем, пов'язаних із супроводом науково-дослідної діяльності (НДД) у вузах і організаціях, підвідомчих Міністерству освіти й науки України. В Україні прийнята постанова Про Державну національну програму «Освіта» («Україна XXI століття»)[2; 4], де одним зі стратегічних завдань є: забезпечення розвитку освіти на основі нових прогресивних концепцій, запровадження у навчально-виховний процес сучасних педагогічних технологій та науково-методичних досягнень

Зазначений напрям включає дослідження проблем організації науково-дослідних робіт, практичні завдання застосування сучасних комп'ютерних засобів, причому в масштабах усієї країни. Впровадження в освітній процес усіх новітніх методів викладання, з урахуванням актуальності даних методів та інформації. На цей момент розроблені й освоєні сучасні інформаційні технології для системної організації, інтеграції й аналізу даних для всіх напрямків науково-дослідної діяльності в системі Міністерства освіти і науки України.

Основне завдання, поставлена на першому етапі створення інформаційної системи, полягала в забезпеченні комп'ютерними засобами, необхідними для оперативної роботи при супроводі НДД, тобто при

рішенні комплексу завдань, пов'язаних з організацією й проведенням різних форм наукових досліджень, у тому числі - з тематичним і фінансовим плануванням. Внаслідок того, що основні функції необхідної системи досить специфічні й повинні бути орієнтовані на рішення завдань у конкретній галузі, виникли проблеми з використанням або адаптацією якої-небудь із існуючих систем організації діловодства й інформаційного обміну. Тому були вирішені завдання створення такої автоматизованої інформаційної системи, яка є цілком оригінальною у всіх її функціональних складових.

У силу складності, великої кількості процесів керівництва НДД розробка комп'ютерних технологій вимагає глибокого системного пророблення проблеми інформатизації з погляду підготовки даних і організації інформаційних потоків. Отриманий при цьому комплекс завдань є досить складним через велику кількість взаємодіючих джерел і споживачів інформації, до яких ставляться, у першу чергу, вузи й підрозділу Міністерства освіти та науки України.

Реалізація цих процесів забезпечує ефективне виконання контрольних функцій на різних рівнях керівництва, підвищення вірогідності використаної інформації, зручність у роботі, а також дозволяє досягти якісно більш високого рівня підготовки даних, виконання наступних аналітичних досліджень і пошуку прийнятних рішень.

Література:

1. Гуревич М. Державне регулювання науки // Економіка України. – 2001. - № 10. – С. 73-79.
2. Постанова Кабінету міністрів України №896 від 03 листопада 1993 року.// Про Державну національну програму «Освіта» («Україна XXI століття»)

3. Луценко Т.О. Державне регулювання науки та інноваційної діяльності України. *«Ольвійський форум – 2015: стратегії країн Причорноморського регіону в геополітичному просторі»* : тези. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. Том 1. С.95-96.
4. Монаєнко А.О. Законодавча правотворчість у галузі видатків на освіту та науку. *Наше право*. 2008. №.4. Ч.1. С. 99-105.
5. Сиченко В.В. Система та механізми управління інноваційним розвитком вищої освіти в Україні. *Економічний форум*. 2011. № 2. С. 34–40.
6. Цегольник П.А. Актуальні напрями використання науково-практичних здобутків менеджменту в інституціях державного управління. *Вісник УАДУ*. 2000. № 3. С. 86.